

Misjoniteated.

Nr. 3.

Tallinnas, 1925.

4. aastakäik.

Meie hingamisepäewakool.

Inmal on meid peastnud patu walitsusest ja on pannud meid oma armsa poja funingriifi. Kol, 1, 13. See oli meie esimene suur ümberpaigutamine, mida Jumal ka uueksündimiseks nimetab. Sellest tunnist peale oleme walguse lapsiks saanud, selle õpilaseks, kes enda kohta ütleb: „Mina olen maailma walgus“.

Meie ümberpaigutamiseega walguse kooli on õpetus jumaliku korralduse järele alles alanud; ütleb ju kiri ometi selgesti, et kristliku elu algus on meelearandamine, usk, ristimine, ja ristimise järele peab õpetus edasi kestma.

Ühe iseäralise võimaluse tarkuse ja teadmiste omandamiseks on Jumal meile hingamisepäewakooli sisseseadmisega finkinud. Ja kui meie kogudustest peab kiideldes öeldama, nagu seda Paulus wõis öelda tessalooniklastest: „Teie usk kaswab väga“ (2. Tess. 1, 3), siis wõib see ainult sündida, kui meie enda kogudustes ka hingamisepäewakooli täielikule õitsengule arendame. Ja nagu ilmalikkudes koolides aast-aastalt eksam aset leiab ja läbitehtud katsele järgneb ülewõimimine kõrgemasse klassi ja lõpuks küpsustunnistuse wäljaandmine, nii tahab meid Jumal hingamisepäew-hingamisepäewalt piiblipetüükide läbi sügawamale piiblitundmisele siwendada, usu üksusesse, kuni meie pikapeale küpsuse hingamisepäewakooli õpetajana omandame ja lõpuks hingewõtjaina otskohe wõi kaudselt suure õpetajaga sama sihti jälgime.

Et hingamisep. kool wõiks õnnistusrikkalt tegutseda, peame kõigepealt enda tähelepanu õpetajate koosolekule pühendama. Seda ettevalmistustundi õpetajate jaoks peab kas hingamisepäewakooli eestseisja, tema ase-

täitja, wõi keegi muu tema poolt wolitatud õpetaja. Sellejuures tahaksin enda kogudustele soovitada ka kuulutajat wõi mõnda naispiiblitöölisi wahete wahel koosolekust osa wõtma kutsuda, sest et nemad enamasti hea hingamisepäewakooli eeskuju tundma on õppinud. Õpetajate koosolekust peaksid ainult õpetajad ja abiõpetajad osa wõtma. Et see raskusteta wõiks sündida, peaks koosolek wähemalt 1 tund enne hingamisepäewakooli algust peale algama. Õpetajad, kes ilma põhjusega hiljaks jääwad, tuleks tõsiselt ebajumaliku oleku kohta tähelepanelikult teha ja neid sel korral, kui nad mainitsust tähele ei pane, isikust lugupidamata õpetaja kohalt tagandada.

Nagu õpetajalt tohitakse nõuda, et ta oma õpetüüki waldab, nii ei peaks õpetajate koosolekul õpetüükidewihku peajoontes mitte tarwitatama, wõib olla wast siis, kui waja on mõnda eriliselt tähtsat märkust weel kord lugeda. Sellewastu on väga kasulik, kui iga õpetaja ühe paberilehe kaasa toob, millele tema on üldjoontes uue õpetüüki kawa üles märkinud ja teisele poolele ühise läbirääkimise peamõtted tähendada wõib, sest igaüks ei ole oma mälu nii palju arendanud, et ta wõib kohe kõik meeles pidada. Ka õpetajate koosolekujuhatajale ei ole sugugi häbits, kui ta ühele wäiksele paberilehele on üles tähendanud oma läbirääkimise peamõtted, ja on palju parem kui kuulsus asjaolu tõttu, et kõik olewat wabalt esile toodud, kusjuures aga ükski selget mõtet ära näha ei wõinud, kõik segamini läks ja ainult segadus ja mõrudus tagajärjeks oli.

Õppetüükke ei tuleks ettevalmistusel mitte kõigis üksikasjus läbi wõtta, waid see peab olema eesmärgiks õppetüüki lihtsast mõttekäigust kinni hoida, raskeid punkte wõi kir-

jakohte selgitada ja lõpuks leida tema tegelikkust ja tululikkust tarvitamist.

Ühe õnnistatud õpetajate koosoleku eeldus on loomulikult, et õpetajad hästi ettevalmistatuna tulevad, et nad kodu enda õppetükki (piiblisõnaraamatut, õde White jne.) wirgaste kasutanud on. Siis peaks ettevalmistusetunnis waba õhkkond walitsema, rõõmulik tung anda oma kõigeparemat, rõõmus tänulikkus teiste heade mõtete üle, headtegew tahtlikkus, loobuda pahurpidistest asjadest ja wastu wõtta õigeid seletusi otsekui Issandalt saadud, sest siin on massew mida õde White oma raamatus „Apostlite ajalugu“ lht. 267, kirjutab: „Sumal on oma koguduses korraldanud (seadnud) mitmesuguste wõimetega mehi kui oma wäljawalitud aitajaid, et paljude ühendatud teadmiste läbi tabada Waimu mõtet.“ Ürgem sellepärast kui õpetajad ettevalmistusel mitte ühekülgselt enda arwamisest finni pidagem, kangekaelsed olles wõi koguni ärritatult tülitsedes ja riieldes. Niisugust wiisi ei peaks meie juures kunagi leitama.

Zuhataja peab järele waatama, et waba mõtete wäljendamise üle piiri ei lähe, et alati ainult üks räägib ja samal ajal kellegi teisel sõna ei ole, kui temalt ei ole küsitud ega teda kõnelemiseks üles kutsutud; tema peab oma eesmärgi silmas hoidma, peamõtted küsimuste, mitte jutluste läbi lastma üles leida, need siis grupeerima (lahwit tarwitada!) ja wiimaks mõnda õpetajat paluma õppetükki käiku weel fõrd lühidalt kõku wõtta.

Jääb weel aega üle, siis on ka soowitam kõneledda asjaolust kuidas kõige paremal wiisil klassi õpetada. Selleks awaneb suur osa; sest kõigeparema õpetuswiisi klassis jääb ikka selleks, lasta õpilast kõige ise leida. Ülesõhutus selleks teeb õpetaja küsimuste läbi. Ja see ei ole nii kerge.

Küsimuste läbi õpetada on kunst misugust filmapilkselt oppida ei saa; aga ka siin on Kristus meie tarkuseks saanud, kui meie juures alandus ja usaldus ühinewad. Ei ükski õde-wendadest peaks sama araks, kui asi kõhe ei edene; sest siin on tarwis kannatust.

Õpetus küsimiste teel on edukam kui waba ettekanne (jutlustamine), juba sellepärast, et paljas ettekanne ainult liiga pea wäsitab ja pealegi õpetajale teadmatuks jääb, kas tema pealtkuulajad on teda mõistnud wõi ei.

Küsimusõpetus annab iga uue õppetükki wiina ainult Ionks-haawal, sundides iga küsimisega mõtlema ja rääkima. Wastusest wõib õpetaja kõhe näha kas ja kuidas temast aru saadud. Ei ole minust aru saadud, siis wõin teiste küsimustega katsuda õiget mõistmist saawutada.

Siiski ei taha ma ütelda, et klassis peaks ainult küsitama. On punkte mida peame selgitama; aga õpetaja on see, kes peab ise kõige wähem rääkima, selle wastu kõige rohkem küsib. Küsimusi, mida tarwitame klassides, nimetatakse õppeküsimusteks wastandina küsimustele igapäewases elus, misugustega millegi üle järelepäritakse, selgitust wõi teateid nõutakse, ja misuguseid sellepärast järelepärimisküsimusteks nimetatakse. Wahe on wäga lihtne: järelepärimisküsimuse juures olen ma tõesti teadmatu ja tahan isikult, kellelt küsin, teateid selle üle mida ma ei tea. Õppeküsimuse juures olen ma seewastu teadja, ja minu küsimuse läbi peab saama õpilane ülesõhutatud mõtlema, et rikastada wõi kindlustada tema teadmisi.

Et iga küsimus nõuab wastust, siis pean ma oma küsimuses täpselt näitama, mõista andma, mida õpilane peab wastama. Et seda wõimaldada, pean ma oma küsimuses ka andma mingisuguse aluse, millele õpilane wõib oma mõtlemist rajada. Ma küsin näiteks: „Kes on maailma loonud?“ Siin on alus: maailm on loodud. Minu küsimine kutsub nüüd õpilase üles Loojat nimetama.

Küsimus on lause, mis õpilase üles kutsub nimetama seda, mis meelega wälja jäetud.

Kõige halwemad küsimused on need, misugustele wõib wastata palja jaatamise wõi eitamisega. Niisugused küsimused teewad loifaks ja lähelpanematuks. Remad õhutamad arwa mõtlema, ja õpetaja näeb warsti kogemuse teel, et õpilane, kes esite niisugusele küsimusele mõtlematult jaatawalt wastas, jaatamise, tagasilükkamise puhul sama mõtetult eitawalt wastab. Niisuguseid küsimusi tarwitaksin ma ainult üsna harwasti hoopis nõrkade õpilaste juures nende julgustamiseks.

Küsimused peawad olma lühikesed.

1. Kes wiis Israeli Egiptusest wälja?
2. Kes oli aga, see kes Israeli rahwa tõotatud maale sisse wiis?
3. Misugust meelsust peame ka omama nende wastu, kes on meie wastu waenulikud, meid wihkawad ja igal puhul kawatsewad meile kahju teha?

Viimane küsimus sisaldab palju tuluta kõrvalseletust. Lühidalt käib see nii: Misugust meelsust peame omama ka waenlase wastu?

Küsimused peawad olema lihtsad. Nemad on seda, kui käiwad mingisuguse asja kohta: Kes on loonud maailma? (Jumal.)

Küsimused peawad olema kindlad. Siin on küll kõigesuurem puudus meie õpetajate juures. Ebakindlaid küsimusi tehakse nii üldiselt, et nendele ühesuguse digusega mitmesuguseid wastuseid wõidakse anda. Nii oleks näit. küsimus: Mida mõtlete Kristusest? liiga üldine, nii siis liiga ebakindel (mitmemõteline). Issand andis sellele teise küsimuse läbi tarwilise kindluse: Kelle poeg on tema? Kui õpetaja peab ütleva: Nojah, see on küll ka õige; aga seda ei ole mina mõtelnud — siis on kindel tundemärk selleks, et tema on ebakindlalt küsinud.

Edasi on hea küsimusõna algusesse asetada. Küsimused küsimusõnad on: Kes, kus, kuidas, kuhu, millal, miks, kust, misjaoks, milleks, kui kaua, mis põhjal jne.

Seega on õiged küsimused: **M i l l a l** häwitati Rooma riik?

— **M i s o t s t a r b e k s** (misjaoks) on Jumal maailma loonud?

— Mida teostab kolmekordne ingli kuu- lutus? —

Mispärast peaksite Jumala käskusid pidama? —

Miks peaksite hoiduma alkoholist? — Kuidas tuli Israeli rahwas mõtte peale endale tuningat paluda?

Koik kõiges nõuab õppetüki läbiwõtmine teatud määral oskust, misugust ainult hea eeskuju ja hoolsa harjutuse teel wõidakse saawutada. Ses mõttes aitawad meid meie õppetükiõhewihud. Nemad tahawad ja peawad olema heade küsimuste eeskujuks. Sel- lepärast peaksid ka õpetajate koosolekul wilunud wõi osawad liikmed ettevalmistust pidama.

Siin toon ühe näituse selleks, kuidas küsitakse:

Õpetaja: Lõdige lahti laul 119, 8. Mis seisab seal? — Õpilane: Ma tahan pidada su seadmisi ära jätta mind mitte kauats maha. — O.: Kuidas kõlab esimene lause?

Kuidas kõlab teine lause? O.: Kui Taawet ütleb: Ma tahan pidada su seadmisi, siis annab ta Issandale ühe töotuse; ta töötab temale midagi. Mida ta töötab? Kuidas wõid sa neid sõnu nimetada? (Töotuseks.) Mida sisaldab teine lause? (Palwet). Mida sisaldab seega Laul 119, 8? (Töotust ja palwet). Waatame esiteks töotust: Ma tahan pidada su seadmisi.

Kelle poole pöörab Taawet kõnega? Kelle seadmisi tahab ta pidada? Mida mõistab aga Taawet Jumala seadmiste all? Loe selle Laulu 1. jalm. Misuguseid inimesi kütab siin Taawet õndsaks? Misugust käsuõpetust mõtleb tema? (Kümme käsku). Sellele käsuõpetusele annab Taawet käskude arwu järele kümme mitmesugust nimetust meie Laulus. Loe 4. jalm. Kuidas nimetatakse siin kümme käsku? (Käskimiseks). Misugust soowi väljendab Taawet 5. jalmis? Mida tähendawad seega nimed: Issanda käsuõpetus, Issanda käskimised, Issanda käsud, Issanda seadmised? (Ühte ja sedasama).

Miks nimetas küll Taawet kümme käsku Issanda õigeteks seadmisteks? (Nemad õpetawad, mis Jumala ees õige on). Mille järele pead sina seega elama, kui tahad kõigis asjus dieti talitada? (Jumala käskude järele). Kuidas nimetatakse aga lapse ülalpidamist, kes igas suhtes oma wane- mate tahtmist täidab? (Õnakuulmiseks). Mida töötab seega Taawet Issandale meie jalmis? (Õnakuulmist). See sõnakuulmine on kõrgewäärtuslik woorus. 1. Sam. 15,22. Mida õeldakse siin sõnakuulmisest?

Taawet töötab: Ma tahan pidada su seadmisi. Kuida nimetatakse seda, kui keegi wotab nõuks midagi teha?

(Nõukswõtmine, kawatsus). Misugune kawatsus on aga see, misugune käib pühali- ku talituse kohta? (Pühalik kawatsus). Kawatsusele peab järgnema tegu. Kas ei ole Taawet minewikus Jumala käskusid pida- nud? Selleks peab meile piibel wastama.

Tänaseks küllalt. Kui on kuigipidi tõsi, et Jumal armastab rõdumust andjat, siis maksab see hingamisepäewa kooliõpetaja kohta. Misugused ka meie puudused wõiwad olla — kui meie süda soe on, siis saawad ka meie õpilased soojaks, ja Jumala Waim annab kaswu.

Ulwinn Hennig.

E. p. Abwentistide Eesti Liidu teise weerandi aruanne 1925.

	Kogudused	Kümnus		Sünnim. p. foold anded		13. h. p. t. anded		Nädala l. p. anded		Palmepäeva anded		Suur nädal		Kaeste kümms	
		Mrk.	Þ.	Mrk.	Þ.	Mrk.	Þ.	Mrk.	Þ.	Mrk.	Þ.	Mrk.	Þ.	Mrk.	Þ.
1	Mitmesugused . . .	53.567	50	—	—	—	—	250	—	—	—	10.218	—	—	—
2	Tallinn . . .	114.792	50	35.365	50	6.083	—	1.864	—	465	—	12.608	—	2.013	—
3	Tartu . . .	93.768	50	21.720	—	4.822	—	4.993	50	245	—	1.786	—	511	—
4	Narva . . .	62.813	—	8.966	—	1.991	—	1.734	—	—	—	5.675	—	255	—
5	Kaivere . . .	45.565	—	6.589	—	2.661	—	775	—	—	—	3.550	—	—	—
6	Walt . . .	16.765	—	4.421	50	2.317	50	465	—	—	—	1.295	—	295	—
7	Wõru . . .	16.663	50	4.834	—	1.508	—	263	—	118	—	—	—	—	—
8	Pärnu . . .	14.648	50	2.858	50	530	—	826	50	—	—	1.475	—	—	—
9	Paide . . .	22.315	—	5.222	—	507	—	590	—	161	—	550	—	—	—
10	Wiljandi . . .	5.018	—	2.661	—	172	—	86	—	—	—	970	—	—	—
11	Wolfsmaa . . .	6.903	—	1.062	—	977	—	50	—	—	—	680	—	—	—
12	Sapfalu . . .	4.432	—	1.982	—	143	—	—	—	—	—	274	50	—	—
13	Kurelaare . . .	12.322	—	4.237	—	449	—	545	—	—	—	1.175	—	—	—
14	Otepää . . .	6.063	—	1.521	50	176	—	185	—	—	—	—	—	—	—
15	Sõrwa . . .	4.101	—	853	50	138	—	130	—	—	—	295	—	—	—
16	Jõhwi . . .	5.586	—	1.114	—	197	—	150	—	—	—	425	—	—	—
17	Sapa . . .	3.927	—	1.412	—	330	—	—	—	—	—	855	—	—	—
18	Tarwastu . . .	3.491	—	1.619	—	85	—	—	—	—	—	—	—	—	—
19	Halliku . . .	1.763	—	305	—	101	—	150	—	—	—	600	—	—	—
20	Wohma . . .	2.679	—	414	—	140	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21	Suure-Jaani . . .	5.521	—	1.233	—	690	—	400	—	—	—	270	—	—	—
22	Sifu . . .	2.674	—	1-050	—	97	—	100	—	—	—	870	—	—	—
23	Antsla . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	770	—	—	—
24	Wõltsiweere . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	90	—	—	—
		505.379	50	109.440	50	24.114	50	13.557	—	989	—	44.431	50	3.074	—

M. Hobba.
E. p. M. Liidu kassapidaja.

E. P. Adventistide Eesti Liidu Hingam. päewa kooli aruanne, teine weerand 1925.

	Kogudused ja gruped.	Üheild. h p. kooli liikmete arv	Laste arv	Klasside arv	Keskmine õjandjate arv	12 hing p kooli anded	13 hing p. kooli anded	Märkused.
1	Tallinn.	304	49	25	145	35.365.50	6.083.—	
2	Tartu	192	20	23	150	21.720.—	4.822.—	Aruannet ei jaadetud.
3	Narwa	108	15	10	78	8.966.—	1.991.—	
4	Rakvere	76	6	7	45	6.589.—	2.661.—	
5	Wõru	46	—	4	35	4.834.—	1.508.—	
6	Walf	45	3	7	35	4.421.50	2.317.50	
7	Pärnu	60	8	6	34	2.858.50	530.—	
8	Põltsamaa	38	10	2	28	1.062.—	977.—	
9	Tarwastu	22	—	1	18	1.619.—	85.—	
10	Tapa	21	—	2	9	1.412.—	330.—	
11	Tõrwa	19	—	3	13	853.50	138.—	
12	Otepää	20	—	2	27	1.521.50	176.—	
13	Haapsalu	14	—	2	11	1.982.—	143.—	
14	Õisu	14	—	1	9	1.050.—	97.—	
15	Suure-Jaani	12	3	2	4	1.233.—	690.—	
16	Jõhwi-Walaste	11	—	2	10	1.114.—	197.—	
17	Antsla	12	3	1	6	—	—	
18	Wõhna	10	2	1	5	414.—	140.—	
19	Paide	47	7	5	28	5.222.—	507.—	
20	Wiljandi	30	3	2	25	2.661.—	172.—	
21	Kuresaare	—	—	—	—	4.237.—	449.—	Aruannet ei jaadetud.
22	Halliko	—	—	—	—	305.—	101.—	Aruannet ei jaadetud.
		1.101	129	109	715	109.440.50	24.114.50	

Tallinnas, 20. juulil 1925. a.

Hing. päewa kooli eestseisja E. Ren.

Edukad ettekanded.

1. Inimesepüüdjad.

Motto: „Mina tahan teid inimestepüüdjaiks teha“

Ühel töolistekoosolekul refereerisid kaks wenda tähendatud ainet. Sellele järgnewas kõneluses juhiti tähelepanu asjaolule, et ewangeeliumi läbi jälgitakse üht üsna kindlat eesmärki, nimelt hingede ümberpöörmist. Ei saawutata seda eesmärki, siis ei ole mitte üksnes aeg ja raha kaduma läinud, waid ka Jumala eesmärk ei ole saawutatud.

Kuidas tuleb nüüd pidada ettekandeid, et saawutada Jumala eesmärki? Loomusunnilise oletuse järele peaks olema selleks kohane saal wõi koguduse koosolekumaja, otsustab kohane refleksioon ja tunnistuste mõis-

tele wastaw eeskawa „teha üht suurt tööd, et linnades kõigile klassidele ligipääsu saawutada“. (Review and Herald).

Et kõitidele klassidele ligi pääseda, on kõigepealt ettekannete esimesel teadaandel suurim tähtsus. Hoolitseda tuleb selle eest, et teadaanded kutsukaardide, plakatite jne. näol kõigepealt üldainet sisaldawad, mis äratab ja kütkestab kõitide klasside tähelepanu. Üldmõttes jagunewad inimesed usulisteks ja mitteusulisteks, usklikeks ja uskmatuiks ja wiimased omatorda mitmesugustesse erakondadesse, näit. monistid, deistid, pantheistid, theosoofid, spiritistid, ajaloolased, poliitikutud, sotsialistid, taime-

toitlased jne. Nende sihtide hulgas leidub profesore, kes otsivad töde kõigil aladel. Tuhanded on usuliste ühingute, heade raamatute, sugulussuhete jne läbi liigutatud, üles äratatud, õnnetuste läbi elus tümas-tunud, ja Jumala inglid tunnewad kõiki neid inimhingi ja ootavad inimlikkude tööriistade kaasmõju, et juhtida nende hingede tähelepanu töde peale. Teised on nähtawasti üksikõised ja lasewad end maailma wooludest ajada — kuid neil on julgust, ja tarwis on ainult jumaliku töde walgust, et neid õigele teele wiia. Ewangeeliumitööline, kes tahab püüda oma õpetaja jaoks kallid hinge õndsakstegewa töde noota, peab seda kõik tähele panema ja nimelt juba loengute esimesel teadaandmisel. Et kõigile nendele klassidele ligi peaseda ja wõida nende juures töötada, on esimesel loengul ja selle käsitamisiwiisil suurim tähtsus. Mis on sissejuhatusel üksiku loengu jaoks, see peab olema rea loengute juures, mis sugusele tagajärgi soowitakse, esimene loeng. Sissejuhatus on wõrreldaw mäge, kust näha on kõik maaala aulised punktid. Nii tuleks sissejuhatawas esimeses ettekandes igale koosolejaist midagi näidata ja anda, mis kiitkestab kõiki, nii et nad tagasi tulewad edaspidiseid uudiseid kuulama. Siin tuleb eriti tähele panna Pauluse sõnu: „Kes tõesõna õieti ära jagab“; Mitte ainult kõneleda loengute läbi rahwa ees — mingit ebaplaanindlat jutustust!

Loenguid tuleb nii järjestada, et uskmatu ja kahtleja „weendub“ Jumala olemasolust — usu pooldaja ja usklik peab süwenema — mõlemaid klasse tuleb „wappusta da“, ja kui see eesmärk saawutatud, kõigepealt „ümberpöörmisele“ wiia. Need kolm punkti peawad kujundawa juhtnööri ewangeeliumitöös. Siin peab inimestundmine, ühendatud jumaliku tarkusega

ja õige ajapunkti äranägemisega ewangeeliumitööline omane olema, et aidata üksikuid hingi, Wilippi linnas pööras end leegi Lydia, „kelle südame Issand lahti tegi“, kui Paulus kõneles. Wangihoidja tarwitses „maawärisemist“ ümberpöörmiseks.

Paulus jutlustas oludekohaselt. Jumal tegutses wastawalt isiku iseloomule. Imelik koostöötamine!

Iga esiletoodawa lause, piiblikoha ja tsitaadi juures ajalooft, loodusteadusest jne. peab jutlustajal selge olema asjaolu, et ta on „inimestepüüdja“. Wõrku ei heideta aga mitte lindude silme ees wälja, ütleb suur Meister. Inimesed kujundawad kalapüüdmisala, refklaam on wõrreldaw sööbaga, ettekannetes pakutud töde on wõrk wõi püünis. See kui ka tema augukesed peawad aga püüetawatele kaladele wastama. Soolega tuleb kalastusala soodustada — wõrk wõi noot ei tohi kusagilt latti olla — ja äkki, kui wõrk õieti asetatud, tuleb kalu wõrku ajada.

Ühtegi wäljapääsu ei tohi neile jätta. Ei tohi palja juhusega arwestada, kas midagi püüda saab. Sel wiisil püütakse „kõiksugu kalu“.

Peateemana on järgmised ained tõmbe-wõimsaks osutunud: „Jumal ja meie“, „Jumala- ja inimesteprobleem“, „Mis on töde“? „Ust, ajalugu ja teadus jumaliku ilmaforra walgusel“. Enesestmõistetaw on siinjuures, et teema mõtet tuleb õieti käsitada ja awalikkude ettekannet tema teadaandmise puhul mitte usuliselks koosolekuks ei nimetata, sest et see paljuid tagasi kohutab. Willest tuleb wõrgu ülesseadmisel hoiduda ja kuidas wõrku otstarbekohaselt seada, mis sugused asjaolud peawad wastawas järekorras jumaliku töele jälgima — sellest räägib meile järgmine artikkel.

G. W. Schubert. (Järgneb).

Mõtted noorsoo juhatusel üle.

Juhi teenistuse tähtsus

„Kus ei ole juhatajat, sääl kaob rahwas“, ütleb tark Saalomon, Sp. s. 11, 14. Juhi amet on wastutusrikas ülesanne. Suured sõjad on kaotatud ja terwed rahwad on häwinenud, et neil õige juhatus puudus. Hääd juhatajad on alati mõistnud nende hooleks usaldatuid waimustada ja eudaga kaasatõmmata. Õige waimustus on iseenele täielik äraandmine ühele suurele töele.

Riisugused inimesed „ei wõi seda mitte rääkimata jätta, mis nemad on näinud ja kuulnud“. See on eeskujuks juhatajatele, mis suguseid meil täna nii wõga tarwis on.

On palju inimesi kes pooliku südamega pealiskaudselt oma ülesande juurde lähewad ja nende külmus wastuwõetud töde ja töö wastu rööwib neilt kõik nende jõu. Mehed, kelle pääle loota wõib, astuwad tagasihoidmata töde eest wälja ja annawad enda mõtte täielikult selle mõju alla.

Mõned vaatavad juhtimise eesõiguse kui mõne ameti pääle: see on aga palju enam. Teised vaatavad selle kui auasja peale: see on aga enam. Mõned vaatavad selle kui teatava tasu pääle: aga see on palju enam kui tasu. Juhatuse eesõigus Jumala töös on taewalik wõidmine, Jumala Waimu and. See on juhatuseamet, mis selleks tarwis on, et koguduste, noorte ja laste missionitegewust tagajärjerikkalt juhtida.

Weel iialgi pole juhid paljutöötawale ettemõttele kutsutud, kui ainult need, kes kogudusele tema teenistuses hingede kasuks peawad eel käima. Sääd juhid on taewa pilwete sarnased: nemad müristawad oma sõnadega, hiilgawad eneste tegudega ja nende töötamine kannab wilja.

Salbade juhtide kohta on „häda“ öeldud. Waata Matt. 15, 14; Jef. 9, 15; Rom. 2, 19-22. Juhtijatele olgu hüüdsõnaks: „Pühendage eneste paremad jõud Jeesusele, Kristusele“!

Meie noorsoojuhtide esimene nõue olgu et nemad tõelised kristlikud isikud on ja et neil waimulik elu ja Kristuse armastus oleks. 2. Kor. 5, 14. Meie tarwitame armastuserikkaid, sihiteadlikke ja teguwõimsaid juhte enda noorsoole, kes teawad, mida nemad tahawad.

„Energia on inimese esimene woorus“ ütleb W. w. Humboldt. Meie noorsoo juhtidele pole miski muu nii olulise tähtsusega

fui just eeskuju andmine. Sellepärast tarwitame meie juhtisid, kes edasijõuawad, et nad sihikindlalt töötawad. Keegi, kes alati end teistest edasitõugata lasseb, ei kõlba mitte teisi ülesõhutama ega nende juht olema. Sellepärast: „Ole wahwa ja ole kui mees!“ 1. Kun. 2, 2.

Riisugune oluwis ei ole aga mitte mõne juhtumise saadus. See ei teki mitte mõne iseäralise ettenägewuse eesõigustuse wõi annina. Sää iseloomus on enesekaswatuse tagajärg, iseennast kõrgema iseloomu alla alandamine, oma enese mina armastuse teenistusesse andmine Jumala ja inimeste kasuks.

Ei ole ühtegi tarkust, mis tahtejõu ülekaaluks, ei sisenägemist, mis wäärtuslikum oleks, ega jõudu, mis sellest üle käiks. See oluwis, mida iga kristlane, olles Kristuse teenistuses, võib wäljaarendada, on kõige ilusam, mida maailm tunneb ja juhtimise koigetarwilikum põhialus. Juhtimise otstarbe ja eesmärk on hingedepäästmine. Kas ollakse kogudusewanem, noorsoojuhataja, wõi hingamise päewa kooli õpetaja, see on kõik üks, igauks peab oma hoole alla usaldatuid Jumalale lähemale neid usu ja waimuliku elu kõrgemale astmele, õigusele ja täielikkusele juhatama. 2. Mos. 33, 12; Dan. 12, 3; Kol. 1, 28. 29.

Meie peassime tänulikud olema hääde juhtide ja juhatuse eest, nii kui Paulus ütleb: „Kuulge oma juhatajaid ja wõtke nende sõna. Ebr. 13, 17. D. Kapitz.

Ruidas jeda teostada?

Meie Euroopa dimistooni noorsoo osakonna eestseisja Steen Rasmusen'i ringiri, mis eelmises Missioniteataja nr. ilmus, on muidugi meie noorte poolt hoolega läbiloetud.

Ruidas eelnim. ülesannet täita, selleks annab keegi F. B. „Adwentbotes“ järgm. nõu:

1. Kõigewähemalt üks korjandus igas kuus määratagu selleks otstarbeks. Mõnes ühifuses on noorsool igas kuus üks missiionitund, ja nad annawad selle korjanduse juba ammugi wälismissiionile.

2. Liigete missiionitöö juures saaadud annetused wõib ka selle fondi hulka panna.

3. Korjandused, noorsoopühadel ja teistel sellesarnastel pidustustel, mis wälis-

missiioni jaoks annetati, peaffid sel aastal Raage-Jda korjanduste sekka arwatama.

4. Noorsookassades tekkinud ülejäägid, mis kunagi ei peaks tarwitamata peetama, wõiksid sel wiisil samuti kasulikult äratartutatud saada.

5. Lastekoole, misugused loomulikult ka kaasaaidata tahawad, palutakse enda annetused „Raage-Jda annete“ all liidu sekkassale edasisaata.

Juba on üle poole 1925 aastast möödas ja ühes sellega ka üks osa tegewuswõimalusest sel alal. Alustagem sellepärast kohe selle plaani täidesaatmisele. Wälismissiion ootab meie kaastegewust.

Wäljaandja: 1895 a. asutat. 7 p. Adw. Cesti Riit. Tellimised fui ka rahasaadetused saata Martha Raba'le Merepuiestee nr. 14-a Tallinnas.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Posti tän. nr. 48, kort. 5, Narwas, kuhu kaastööd tulewad saata. D.-U. „Narwa Kirjastusühifuse“ trükk, Narwas. 1925.